

/⁷ καὶ [ἀξιῶ ἔ] ἔλαβα τόσα χαρτία τῆς στάμπας καὶ ἐστήσαμεν διὰ ὅλον
 /⁸ τὸν νῦν μάϊον μῆνα νὰ λάβῃ τὰ αὐτὰ σκοῦδα καὶ ἀξιῶ τῇ σῇ
 /⁹ τιμιώτητι εἰς τὰ πολλὰ ἀγαθὰ ἅπερ ἐποίησας εἰς ἐμὲ ποίησον καὶ
 /¹⁰ τοῦτο καὶ λάβε κόπον καὶ ἀνάγκασον τὸν σπανιόλον, ἵνα δώσῃ τὰ
 /¹¹ σκούδα εἰ δὲ βίασον τὸν ἐγγυητὴν του, καὶ ὁ σπανιόλος διὰ τὴν
 /¹² ἐντροπῇ του διὰ νὰ μηδ(έν) ἔμπῃ εἰς φυλακὴν ἐκεῖνος ὁ ἐγγυητῆς του
 /¹³ θέλει κάμῃ πᾶσα τρόπον νὰ τὰ δώσῃ καλλὰ καὶ ἡμε βέβαιος
 /¹⁴ ὅτι πρὶν περὶ νὰ γράψω τῆς ἀφεντίας σου θέλεις τὰ ἔχῃ ὅλλα
 /¹⁵ διορθωμένα καὶ ἂν πολλάκις καὶ δὲν ἔχει ὅλλα νὰ τὰ
 /¹⁶ δώσῃ, λάβε μέρος ἐξ αὐτὰ καὶ ἀπέστειλε τὸν αὐτὸν μισερ νικολῶ
 /¹⁷ καὶ πάλιν, ὅταν λάβῃς τὰ ἐπίλοιπα ἀπέστειλεν μὴ ἀπο-
 /¹⁸ τύχῃ τῆς αἰτήσεως δέομαι πρὸς θεὸν ὃς διαφυλάττει καὶ συν-
 /¹⁹ τηροῖ τὴν σὴν τιμιώτητα ἄνοσον καὶ ὑγιᾶ καὶ ἀνωτέραν
 /²⁰ Ἐκ παντὸς λυπηροῦ εἰς ἐτῶν πολλῶν περιόδους ἀμὴν
 /²¹ διὰ τὸ εἶναι οἱ κ(αι)ροὶ ἐναντίοι δὲν ἐμισεύσαμεν ἕως τοῦ νῦν
 /²² τὸν πρῶτον καιρὸν ὅπου νὰ κάμῃ μισεύομεν
 /²³ μαῖω 11 ἀπὸ τὴν βενετίαν
 /²⁴ τὸν εὐλαβέστατον κ(υρὸν) μερκούριον καὶ τὸν ἐντιμότατον γέροντα προσκυνῶ
 /²⁵ ἔλαβεν ὁ μισερ ἱππόλιτος τὰ πριβιλέγια ὅπου ἔστειλεν
 /²⁶ +μανουήλ ὁ μαλαξὸς ὁ σὸς δοῦλος τὸν μισερ κόσμω καὶ τὸν
 /²⁷ ἀντώνη χαιρετῶ ἄνευ τινὸς ἐναντίου ὁ μὴ δωκῆς ἡμῇ αὐτόθι
 /²⁸ διὰ ὅλον τὸν ἐρχόμενον μάρτιον μῆνα.

(β) Vat. gr. 2124, φ. 134av

/¹ Al Mag(nifi)co m(ise)r manuel provatario grecho
 /² scrittor d(e)la libreria apostolicha
 /³ in burgo d(i) Roma
 /⁴ ἐντιμοτάτω μισερ μανουήλ τῷ προβατάρῃ
 /⁵ τῷ γραφεῖ τῆς βιβλιοθήκης
 /⁶ τῆς ἀποστολικῆς.
 /⁷ εἰς τὸν μποῦργον τῆς ῥώμης
 /⁸ in burgo d(i) roma.

III.

Vat. gr. 2124, φ. 135r.

/¹ +Εἰς δόξαν Χριστοῦ ἀμὴν 1560 μαρτίῳ 24 ἐνταῦθα ἐν τῇ ῥώμῃ ἐγὼ μανουήλ
 /² ὁ μαλαξὸς ἄφηκα εἰς χειρὸς τοῦ λογιωτάτου μισερ μανουήλ τοῦ προβατάρῃ ἕνα

/³ σκρίτω διὰ σκοῦδα χρυσὰ εἴκοσι ἦτοι 20, τὰ ὅποια μοῦ τὰ χρεοστεῖ μισερ
 /⁴ ἰάκωβος ὁ δεκανὸς τῆς εὐγένας καὶ ἀφήνω τὸν αὐτὸν μισερ μανουήλ ἐπίτροπον
 /⁵ μου νὰ λάβῃ καὶ περιλάβῃ τὰ αὐτὰ σκοῦδα καὶ νὰ ἔχει ἐξουσίαν ὁ αὐτὸς μισερ
 /⁶ μανουήλ ὡς ἐπίτροπος μου ἐγκαλέσαι τὸν αὐτὸν μισερ ἰάκωβον λαβεῖν τὰ αὐτὰ
 /⁷ σκοῦδα καὶ λαβόντας αὐτὰ νὰ τὰ ἀπεστείλῃ εἰς τὴν βενετίαν, ἐκεῖ ὅπου θέ-
 /⁸ λω τοῦ γράψῃ καὶ ἀπ' αὐτὰ τὰ σκοῦδα νὰ ἐξοδιάσει μισῶ σκούδω
 /⁹ εἰς τὸν ναὸν τῶν ἁγίων ἀναργύρων τῶν θαυματουργῶν καὶ ἂν κάμνῃ χρεῖα νὰ
 /¹⁰ ἐξοδιάσῃ καὶ εἰς τὴν κρίσιν καὶ εἰς τὸν κουριέρη ὅπου θέλει δώσῃ τὰ αὐτὰ
 /¹¹ σκοῦδα νὰ ἔχει ἐξουσίαν νὰ ἐξοδιάσῃ καὶ διὰ τὸ βέβαιον ἐγένετο τὸ
 /¹² παρόν μου ἰδιόγραφον γράμμα ἐγγράφως εἰς ἀσφάλειαν
 +ὁ ἄνωθεν μανουήλ ὁ μαλαξὸς ἔγ(ραφα) καὶ ὑπ(ε)γρ(αφα).

4. Παρατηρήσεις

1. Ἐντυπωσιακὴ εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ συντάκτου τῶν ἀνωτέρω κειμένων μὴ τήρησις ὀρθογραφικῶν κανόνων. Τὸ γεγονὸς ὅτι οὗτος δὲν ἐστερεῖτο παιδείας —νομικῆς μάλιστα— καὶ ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ἡ ἀνάληψις τοῦ ἔργου τοῦ νοταρίου ἀπῆτει προπαρασκευὴν τινὰ περὶ τὰ γραμματικὰ καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ἡ μακρὰ ἄσκησις τοῦ ἔργου θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ συμπληρώσει ἐν τινι μέτρῳ τὰ κενὰ τῆς προπαρασκευῆς, συνεκτιμώμενον μὲ τὸ δεδομένον τοῦ μεγάλου πλήθους τῶν γραμματικῶν σφαλμάτων εἰς ἐντόσον ἐντόνως «λογιωτατικόν» γλωσσικὸν ἰδίωμα εὐνοεῖ τὴν ὑπόθεσιν ὅτι κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους ἐλαχίστη ἀπεδίδετο εἰς τὴν «γραμματικὴν» σημασία.

2. Ἐνῶ εἰς τὸ τρίτον ἔγγραφον ἡ χρονολόγησις εἶναι πλήρης, εἰς τὰ δύο πρῶτα ὑπάρχει σημείωσις μόνον ἡμέρας καὶ μηνὸς οὐχὶ δὲ καὶ ἔτους. Μία ἐξήγησις δύναται νὰ εἶναι ὅτι ἐνῶ τὰ δύο πρῶτα (ἀπλὰι φιλικαὶ ἐπιστολαὶ ἀπευθυνόμεναι πρὸς πρόσωπον ἢ μετὰ τοῦ ὁποίου προσωπικὴ ἐπαφὴ προσφάτως μόλις εἶχε διακοπῇ) ὑπέθετον γνωστὸν τὸ ἔτος (δι' ὃ καὶ παρελείφθη ἡ ἀναγραφὴ του) τὸ τρίτον ἔγγραφον, ἔχον ἐπισημότερον χαρακτῆρα (παροχὴ πληρεξουσιότητος) ἐντεῦθεν δὲ ἀπευθυνόμενον καὶ πρὸς τρίτους ἦτο ἀπαραίτητον νὰ φέρῃ πλήρη χρονολόγησιν.

3. Ἡ προηγουμένη παρατήρησις ὁδηγεῖ καὶ εἰς τὰς ἐξῆς, περαιτέρω ὑποθέσεις: α) Ὁ Μ. εὐρέθη εἰς τὴν Ρώμην (ἄγνωστον ἂν πρὸ τῆς ὀνομασίας του ὡς «νοταρίου» ἢ μετ' αὐτὴν - πιθανότερα ἐκδοχὴ εἶναι ἡ πρώτη) ἐκ τινος ἀφορμῆς, παραμείνας δὲ ἐκεῖ ἀπησχολήθη ὡς γραφεὺς εἰς τὴν Βατικανὴν Βιβλιοθήκην, ὅπου καὶ θὰ ἐγνώρισε τὸν Μαν. Προβατάρην, καταστάντα τὸ ἐγγύτερον πρὸς αὐτὸν (τὸν Μ.) φιλικὸν πρόσωπον, ἀφοῦ εἰς αὐτὸν ἐνεπιστεύθη οὗτος ὅχι μόνον μέριμναν περὶ ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων του (ἐπιστολαὶ) ἀλλὰ καὶ πληρεξουσιοδότησιν δι' εἰσπραξίν καὶ διαχείρισιν χρημάτων ἐξ ἀπαιτήσεως κατὰ τρίτου (τρίτον ἔγγραφον). β) Ἡ πληρεξουσιοδότησις

αὕτη πρέπει νὰ παρεδόθη εἰς τὸν Προβατάρην κατὰ τὴν ἐκ Ρώμης ἀναχώρησιν τοῦ Μ. (ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει ἔχνος περὶ ἀποστολῆς ἐξ ἄλλης πόλεως), γ) Μετὰ τὴν ἐκ Ρώμης ἀναχώρησιν ὁ Μ. μετέβη καὶ εἰς ἄλλας πόλεις (Ἀγκῶνα, Βενετίαν) ἐκ τῶν ὁποίων ἀπέστειλε τὰς πρὸς Προβατάρην δύο ἐπιστολάς, ἀναγραφούσας καὶ τὸν τόπον συντάξεως (καὶ ἀποστολῆς) των. δ) Αἱ ἐπιστολαὶ πρέπει νὰ εἶναι μεταγενέστεραι τοῦ πληρεξουσιοδοτικοῦ ἐγγράφου.

4. Δύο, τέλος, λέξεις καὶ περὶ τοῦ περιεχομένου (ἀπὸ νομικῆς ἀπόψεως) τοῦ τρίτου ἐγγράφου. Σαφῶς ἐν αὐτῷ περιέχονται αἱ ἐξῆς δικαιοπραξίαι: α) Παροχὴ πληρεξουσιότητος πρὸς εἰσπραξιν ἀπαιτήσεως τοῦ Μ. κατὰ τρίτου ἐκ δανείου περιλαμβάνουσα καὶ ἐξουσίαν δικαστικῆς διώξεως τοῦ ὀφειλέτου τούτου («ἐγκαλέσαι τὸν αὐτόν...»), β) ἐντολὴ εἰσπράξεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ εἰσπραχθησομένου ποσοῦ, ἐντὸς τιθεμένων ὁρίων. Βεβαίως ἡ «ἐντολὴ» εἶναι σύμβασις καὶ οὐχὶ μονομερὴς δικαιοπραξία καὶ τὸ ἐγγραφον ἐν τούτῳ ἔχει νομικὸν χαρακτῆρα ἀπλῆς προτάσεως, ἥς ὅμως ἡ ἀποδοχὴ θὰ ἐγίνετο σιωπηρῶς, διὰ τῆς —βάσει καὶ τῆς πληρεξουσιότητος— ἐκτελέσεως τῆς ἐντολῆς. —Καὶ τὸ φαιδρὸν: φαίνεται (ἀφοῦ ἕκαστον ἐγγραφον διάφορον μνημονεύει ὀφειλέτην) ὅτι ὁ «νοτάριος» καὶ «βιβλιοθηκικὸς γραφεὺς» Μ. δὲν ἀπέστεργε τὸν δανεισμὸν χρημάτων του.

Enydam Malaxi:

+ Εἰς δὲ ἀρχὴν αἰῶν. 15 60. ὡς ἴδμεν. ἐν ταῦτα ἐν ἡρώων. ἀνθρώπων
 ὁμαλὰς ἀφ᾽ ἡμετέρας βελτίαν ἀνθρώπων. ἰού προβαλόν. ἐτα
 σκρίω διασκήδοντες ἡμετέρας. ἡ 15 20. ἡ δὲ οὐκ ἔστιν ἡμετέρας
 ἰακωβος ὁδε καὶ ἡμετέρας. καὶ ἀφ᾽ ἡμετέρας. ἡ δὲ οὐκ ἔστιν ἡμετέρας
 ἡ δὲ λαβὴ καὶ πηλὴ λαβὴ ἡ δὲ αἵμα σκήδον. καὶ ἡ δὲ ἔχῃ ἔξοισι ὁ αἵμα σκήδον
 ἡ δὲ ὡς ἐπὶ ἡμετέρας. ἡ δὲ οὐκ ἔστιν ἡμετέρας. λαβὴ ἡ δὲ αἵμα
 σκήδον. καὶ λαβὴ ἡ δὲ αἵμα ἡ δὲ ἀπὸ σκήδον. ἡ δὲ οὐκ ἔστιν ἡμετέρας
 • λαβὴ ἡ δὲ αἵμα ἡ δὲ αἵμα ἡ δὲ αἵμα ἡ δὲ αἵμα ἡ δὲ αἵμα ἡ δὲ αἵμα ἡ δὲ αἵμα
 ἡ δὲ οὐκ ἔστιν ἡμετέρας. καὶ αἵμα ἡ δὲ αἵμα ἡ δὲ αἵμα ἡ δὲ αἵμα ἡ δὲ αἵμα ἡ δὲ αἵμα
 ἐξοισι καὶ ἡ δὲ οὐκ ἔστιν ἡμετέρας. ἡ δὲ οὐκ ἔστιν ἡμετέρας. ἡ δὲ οὐκ ἔστιν ἡμετέρας
 σκήδον καὶ ἡ δὲ οὐκ ἔστιν ἡμετέρας. καὶ ἡ δὲ οὐκ ἔστιν ἡμετέρας. ἡ δὲ οὐκ ἔστιν ἡμετέρας
 ἡ δὲ οὐκ ἔστιν ἡμετέρας. ἡ δὲ οὐκ ἔστιν ἡμετέρας. ἡ δὲ οὐκ ἔστιν ἡμετέρας.

[illegible]

Vat. gr. 2124, f. 135r

Πίναξ II (συνέχεια)

+ H. Mag^o m^r Manuel procurator
cho scriptor d^e libreria apostolica
in burgo d^e roma.
Sⁱgnificat m^r n^r s^r
roba l^a p^a h^a w^a ead^e q^d n^rs bⁱ tⁿ
o d^e n^ro n^rs a^pos^tolicus.
d^e bⁱm^r n^ro n^rs p^a n^ro 89
in burgo d^e roma.

Vat. gr. 2124, ф. 134 а^в